ZBIERKA ZÁKONOV
SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Ročník 1993

Vyhlásené: 22.10.1993 Vyhlásená verzia v Zbierke zákonov Slovenskej republiky

Obsah tohto dokumentu má informatívny charakter.

229

OZNÁMENIE

Ministerstva zahraničných vecí Slovenskej republiky

Ministerstvo zahraničných vecí Slovenskej republiky oznamuje, že 23. novembra 1992 bola v Bratislave podpísaná Zmluva medzi Slovenskou republikou a Českou republikou o zamedzení dvojakého zdanenia v odbore daní z príjmov a z majetku. So zmluvou vyslovila súhlas Národná rada Slovenskej republiky a prezident Slovenskej republiky ju ratifikoval. Zmluva nadobudla platnosť dňom výmeny ratifikačnej listiny 1. júla 1993 na základe ustanovenia čl. 10 ods. 2.

ZMLUVA medzi Slovenskou republikou a Českou republikou o zamedzení dvojakého zdanenia v odbore daní z príjmov a z majetku

Slovenská republiky
a
Česká republika, želajúc si podporovať vzájomné ekonomické vzťahy odstránením fiškálnych prekážok a rozhodnuté uzavrieť túto zmluvu o zamedzení dvojakého zdanenia v odbore daní z príjmov a z majetku, dohodli sa takto:

Čl. 1

Osoby, na ktoré sa zmluva vzťahuje

Táto zmluva sa vzťahuje na osoby, ktoré majú bydlisko alebo sídlo v jednom alebo v oboch zmluvných štátoch (rezidenti).

Čl. 2

Dane, na ktoré sa zmluva vzťahuje

1. Táto zmluva sa vzťahuje na dane z príjmu a z majetku ukladané v mene každého zo zmluvných štátov alebo jeho nižších správnych útvarov alebo miestnych úradov, nech je spôsob vyberania akýkoľvek.
2. Súčasné dane, na ktoré sa zmluva vzťahuje, sú:
   a) v Českej republike
      (i) dane z príjmov,
      (ii) daň z nehnuteľností
      (ďalej len „česká daň“);
   b) v Slovenskej republike
      (i) dane z príjmov,
      (ii) daň z nehnuteľností
      (ďalej len „slovenská daň“).
3. Táto zmluva sa takisto bude vzťahovať na dane rovnakého alebo podobného druhu, ktoré sa budú vyberať v niektorom zmluvnom štáte po podpise tejto zmluvy popri súčasných daniach alebo namiesto nich. Príslušné úrady zmluvných štátov si navzájom oznámia podstatné zmeny, ktoré budú vykonané v ich príslušných daňových zákonoch.

Čl. 3

Všeobecné definície

1. Na účely tejto zmluvy, ak súvislosť nevyžaduje odlišný výklad,
   a) výrazy „jeden zmluvný štát“ a „druhý zmluvný štát“ označujú podľa prípadu Slovenskú republiku alebo Českú republiku;
   b) výraz „osoba“ zahŕňa fyzickú osobu, spoločnosť a všetky iné združenia osôb;
   c) výraz „spoločnosť“ označuje právnickú osobu alebo nositeľa práv považovaného na účely zdanenia za právnickú osobu;
   d) výrazy „podnik jedného zmluvného štátu“ a „podnik druhého zmluvného štátu“ označujú podnik prevádzkovaný rezidentom jedného zmluvného štátu alebo podnik prevádzkovaný rezidentom druhého zmluvného štátu;
   e) výraz „štátny príslušník“ označuje
      (i) každú fyzickú osobu, ktorá je štátnym občanom niektorého zmluvného štátu;
      (ii) každú právnickú osobu, osobnú spoločnosť alebo združenie zriadené podľa práva platného v niektorom zmluvnom štáte;
   f) výraz „medzinárodná doprava“ označuje akúkoľvek dopravu uskutočňovanú loďou alebo lietadlom, železničným alebo cestným vozidlom, prevádzkovanú podnikom, ktorého miesto

skutočného vedenia je umiestnené v jednom zmluvnom štáte, ak sa takáto doprava neuskutočňuje len medzi miestami v druhom zmluvnom štáte;

g) výraz „príslušný úrad“ označuje

(i) v prípade Slovenskej republiky ministra financií Slovenskej republiky alebo jeho splnomocneného zástupcu;

(ii) v prípade Českej republiky ministra financií Českej republiky alebo jeho splnomocneného zástupcu.

2. Každý výraz, ktorý nie je inak definovaný, bude mať pre aplikáciu tejto zmluvy zmluvným štátom význam, ktorý mu patrí podľa práva tohto štátu, ktoré upravuje dane, na ktoré sa vzťahuje táto zmluva, ak súvislosť nevyžaduje odlišný výklad.

Čl. 4
Rezident

1. Na účely tejto zmluvy výraz „rezident jedného zmluvného štátu“ označuje každú osobu, ktorá je podľa práva tohto štátu podrobená v tomto štáte zdaneniu z dôvodu svojho bydliska, stáleho pobytu, miesta vedenia alebo z akéhokoľvek iného podobného kritéria. Tento výraz však nezahŕňa osobu, ktorá je podrobená zdaneniu v tomto zmluvnom štáte iba z dôvodov príjmu zo zdrojov v tomto štáte alebo majetku umiestneného v tomto štáte.

2. Ak je fyzická osoba podľa ustanovenia odseku 1 tohto článku rezidentom v oboch zmluvných štátoch, jej postavenie bude určené nasledujúcim spôsobom:

a) predpokladá sa, že táto osoba je rezidentom v tom zmluvnom štáte, v ktorom má stály byt; ak má stály byt v oboch zmluvných štátoch, predpokladá sa, že je rezidentom v tom zmluvnom štáte, ku ktorému má užšie osobné a hospodárske vzťahy (stredisko životných záujmov);

b) ak nemôže byť určené, v ktorom zmluvnom štáte má táto osoba stredisko svojich životných záujmov, alebo ak nemá stály byt v žiadnom zmluvnom štáte, predpokladá sa, že je rezidentom v tom zmluvnom štáte, v ktorom sa obvykle zdržuje;

c) ak sa táto osoba obvykle zdržuje v oboch zmluvných štátoch alebo v žiadnom z nich, predpokladá sa, že je rezidentom v tom zmluvnom štáte, ktorého je štátnym občanom;

d) ak je táto osoba štátnym občanom oboch zmluvných štátov alebo žiadneho z nich, upravia príslušné úrady zmluvných štátov túto otázku vzájomnou dohodou.

3. Ak iná než fyzická osoba je podľa ustanovenia odseku 1 rezidentom v oboch zmluvných štátoch, predpokladá sa, že je rezidentom v tom štáte, v ktorom sa nachádza miesto jej skutočného vedenia. V prípade pochybností upravia príslušné úrady zmluvných štátov túto otázku vzájomnou dohodou.

Čl. 5
Stála prevádzkáreň

1. Na účely tejto zmluvy výraz „stála prevádzkáreň“ označuje trvalé zariadenie na podnikanie, v ktorom podnik vykonáva úplne alebo sčasti svoju činnosť.

2. Výraz „stála prevádzkáreň“ zahŕňa najmä

a) miesto vedenia,

b) závod,

c) kanceláriu,

d) továreň,

e) dielňu a

f) baňu, nálezisko nafty alebo plynu, lom alebo iné miesto, kde sa ťažia prírodné zdroje.

3. Stavenisko alebo stavba alebo montáž sú stálou prevádzkárňou len vtedy, ak trvajú dlhšie ako 12 mesiacov.

4. Nehľadiac na predchádzajúce ustanovenia tohto článku, predpokladá sa, že výraz „stála prevádzkáreň“ nebude zahŕňať
   a) zariadenie, ktoré sa využíva iba na uskladnenie, vystavenie alebo dodanie tovaru patriaceho podniku;
   b) zásobu tovaru patriaceho podniku, ktorá sa udržiava iba s cieľom uskladniť, vystaviť alebo dodať;
   c) zásobu tovaru patriaceho podniku, ktorá sa udržiava iba za účelom spracovania iným podnikom;
   d) trvalé zariadenie na podnikanie, ktoré sa udržiava iba za účelom nákupu tovaru alebo zhromažďovania informácií pre podnik;
   e) trvalé zariadenie na podnikanie, ktoré sa udržiava iba za účelom reklamy, poskytovania informácií, vedeckého výskumu alebo podobných činností, ktoré majú pre podnik prípravný alebo pomocný charakter;
   f) trvalé zariadenie na podnikanie, ktoré sa udržiava iba za účelom vykonávania akéhokoľvek spojenia činností uvedených pod písmenami a) až e), ak celková činnosť trvalého zariadenia vyplývajúca z tohto spojenia má prípravný charakter alebo pomocný charakter.
5. Ak bez ohľadu na ustanovenia odsekov 1 a 2 osoba - iná ako nezávislý zástupca v zmysle odseku 6 - koná v zmluvnom štáte na účet podniku a má k dispozícii a obvykle používa plnú moc, ktorá jej dovoľuje uzavierať zmluvy v mene podniku, predpokladá sa, že tento podnik má stálu prevádzkáreň v tomto štáte vo vzťahu ku všetkým činnostiam, ktoré táto osoba vykonáva pre podnik, ak činnosti tejto osoby nie sú obmedzené na činnosti uvedené v odseku 4, ktoré, ak by boli uskutočňované prostredníctvom trvalého zariadenia, by nezakladali existenciu stálej prevádzkárne podľa ustanovení tohto odseku.
6. Nepredpokladá sa, že podnik má stálu prevádzkáreň v zmluvnom štáte len preto, že v tomto štáte vykonáva svoju činnosť prostredníctvom makléra, generálneho komisionára alebo iného nezávislého zástupcu, ak tieto osoby konajú v rámci svojej činnosti.
7. Skutočnosť, že spoločnosť, ktorá je rezidentom v jednom zmluvnom štáte, ovláda spoločnosť alebo je ovládaná spoločnosťou, ktorá je rezidentom v druhom zmluvnom štáte alebo ktorá tam vykonáva svoju činnosť (či už prostredníctvom stálej prevádzkárne alebo inak), neurobí sama osebe zo žiadnej tejto spoločnosti stálu prevádzkáreň druhej spoločnosti.

Čl. 6

Príjmy z nehnuteľného majetku

1. Príjmy, ktoré poberá rezident jedného zmluvného štátu z nehnuteľného majetku (vrátane príjmov z poľnohospodárstva a lesníctva) umiestneného v druhom zmluvnom štáte, môžu byť zdanené v tomto druhom štáte.
2. Výraz „nehnuteľný majetok“ má taký význam, aký má podľa zákonov zmluvného štátu, v ktorom je tento majetok umiestnený. Výraz zahŕňa v každom prípade príslušenstvo nehnuteľného majetku, živý a neživý inventár používaný v poľnohospodárstve a lesníctve, práva, pre ktoré platí ustanovenie občianskeho práva vzťahujúce sa na pozemky, budovy, právo používania nehnuteľného majetku a práva na premenlivé alebo pevné platy za ťaženie alebo za povolenie na ťažbu nerastných ložísk, prameňov a ich prírodných zdrojov; lode, člny a lietadlá sa nepovažujú za nehnuteľný majetok.
3. Ustanovenia odseku 1 platí pre príjmy z priameho užívania, nájmu alebo každého iného spôsobu používania nehnuteľného majetku.
4. Ustanovenie odsekov 1 a 3 platí rovnako pre príjmy z nehnuteľného majetku podnikov a pre príjmy z nehnuteľného majetku užívaného na výkon slobodného povolania.

Čl. 7

Zisky podnikov

1. Zisky podniku jedného zmluvného štátu podliehajú zdaneniu len v tomto štáte, ak podnik nevykonáva svoju činnosť v druhom zmluvnom štáte prostredníctvom stálej prevádzkárne, ktorá je tam umiestnená. Ak podnik vykonáva svoju činnosť týmto spôsobom, môžu byť zisky

podniku zdanené v tomto druhom štáte, iba však v takom rozsahu, v akom ich možno pripočítať tejto stálej prevádzkárni.

2. Ak podnik jedného zmluvného štátu vykonáva svoju činnosť v druhom zmluvnom štáte prostredníctvom stálej prevádzkárne, ktorá je tam umiestnená, prisudzujú sa s výhradou ustanovenia odseku 3 v každom zmluvnom štáte tejto stálej prevádzkárne zisky, ktoré by bola mohla docieliť, keby bola ako samostatný podnik vykonávala rovnaké alebo obdobné činnosti za rovnakých alebo obdobných podmienok a bola úplne nezávislá v styku s podnikom, ktorého je stálou prevádzkárňou.
3. Pri výpočte ziskov stálej prevádzkárne sa povoľuje odpočítať náklady podniku vynaložené na ciele sledované touto stálou prevádzkárňou vrátane výdavkov vedenia a všeobecných správnych výdavkov takto vynaložených, či už vznikli v štáte, v ktorom je táto stála prevádzkáreň umiestnená, alebo inde.
4. Ak je v niektorom zmluvnom štáte obvyklé stanoviť zisky, ktoré majú byť pripočítané stálej prevádzkárni, na základe rozdelenia celkových ziskov podniku jeho rôznym častiam, nevylučuje ustanovenie odseku 2, aby tento zmluvný štát stanovil zisky, ktoré majú byť zdanené, týmto obvyklým rozdelením; použitý spôsob rozdelenia zisku musí byť však taký, aby výsledok bol v súlade so zásadami stanovenými v tomto článku.
5. Stálej prevádzkárni sa nepripočítavajú žiadne zisky na základe skutočnosti, že iba nakupovala tovar pre podnik.
6. Zisky, ktoré sa majú pripočítať stálej prevádzkárni, sa na účely predchádzajúcich odsekov stanovia každý rok rovnakým spôsobom, ak neexistujú dostatočné dôvody na iný postup.
7. Ak zisky zahŕňajú príjmy, o ktorých sa hovorí oddelene v iných článkoch tejto zmluvy, nebudú ustanovenia týchto článkov dotknuté ustanoveniami tohto článku.

Čl. 8
Medzinárodná doprava

1. Zisky z prevádzkovania lodí, člnov alebo lietadiel alebo železničných a cestných vozidiel v medzinárodnej doprave podliehajú zdaneniu len v zmluvnom štáte, v ktorom je umiestnené sídlo skutočného vedenia podniku.
2. Ak sídlo skutočného vedenia podniku lodnej dopravy je na palube lode alebo člna, považuje sa za umiestnené v zmluvnom štáte, v ktorom sa nachádza domovský prístav tejto lode alebo člna, alebo ak nie je takýto domovský prístav, v zmluvnom štáte, v ktorom je prevádzkovateľ lode alebo člna rezidentom.
3. Ustanovenia odseku 1 platia taktiež pre zisky z účasti na poole, spoločnej prevádzke alebo medzinárodnej prevádzkovej organizácii.

Čl. 9
Spoločné podniky

Ak

a) sa podnik jedného zmluvného štátu podieľa priamo alebo nepriamo na riadení, kontrole alebo majetku podniku druhého zmluvného štátu, alebo
b) tie isté osoby sa priamo alebo nepriamo podieľajú na riadení, kontrole alebo majetku podniku jedného zmluvného štátu i podniku druhého zmluvného štátu,

a ak sú v týchto prípadoch oba podniky v svojich obchodných alebo finančných vzťahoch viazané podmienkami, ktoré dohodli alebo im boli uložené a ktoré sa líšia od podmienok, ktoré by boli dohodnuté medzi nezávislými podnikmi, môžu byť akékoľvek zisky, ktoré by nebyť týchto podmienok boli docielené jedným z podnikov, ale vzhľadom na tieto podmienky docielené neboli, zahrnuté do ziskov tohto podniku a následne zdanené.

Čl. 10
Dividendy

1. Dividendy vyplácané spoločnosťou, ktorá je rezidentom v jednom zmluvnom štáte, osobe, ktorá je rezidentom v druhom zmluvnom štáte, môžu byť zdanené v tomto druhom zmluvnom štáte.

2. Tieto dividendy však môžu byť rovnako zdanené v zmluvnom štáte, v ktorom je spoločnosť, ktorá ich vypláca, rezidentom, a to podľa právnych predpisov tohto štátu, ak však príjemca je skutočným vlastníkom dividend, daň takto stanovená nepresiahne

   a) 5 % hrubej sumy dividend, ak príjemca je spoločnosť (iná než osobná spoločnosť), ktorá priamo vlastní najmenej 25 % majetku spoločnosti vyplácajúcej dividendy;

   b) 15 % hrubej sumy dividend vo všetkých ostatných prípadoch.

   Tento odsek sa nedotýka zdanenia ziskov spoločnosti, z ktorých sú dividendy vyplácané.
   Úrady oboch štátov upravia vzájomnou dohodou spôsob aplikácie tohto odseku.

3. Výraz „dividendy“ použitý v tomto článku označuje príjmy z akcií alebo iných práv s výnimkou pohľadávok s podielom na zisku, ako aj príjmy z práv v spoločnosti, ktoré podľa daňových predpisov štátu, v ktorom je spoločnosť rozdeľujúca zisk rezidentom, postavené na roveň príjmov z akcií.

4. Ustanovenia odsekov 1 a 2 sa nepoužijú, ak skutočný vlastník dividend, ktorý je rezidentom v jednom zmluvnom štáte, vykonáva v druhom zmluvnom štáte, v ktorom je rezidentom spoločnosť vyplácajúca dividendy, priemyselnú alebo obchodnú činnosť prostredníctvom stálej prevádzkárne, ktorá je tam umiestnená, alebo vykonáva v tomto druhom štáte nezávislé povolanie prostredníctvom stálej základne tam umiestnenej, a ak účasť, pre ktorú sa dividendy vyplácajú, sa skutočne viaže k tejto stálej prevádzkárni alebo k tejto stálej základni. V takom prípade sa použijú ustanovenia článku 7 alebo článku 14 podľa toho, o aký prípad ide.

5. Ak spoločnosť, ktorá je rezidentom v jednom zmluvnom štáte, dosahuje zisky alebo príjmy z druhého zmluvného štátu, nemôže tento druhý štát zdaniť dividendy vyplácané spoločnosťou, ibaže tieto dividendy sú vyplácané rezidentovi tohto druhého štátu, alebo že účasť, pre ktorú sa dividendy vyplácajú, skutočne patrí k stálej prevádzkárni alebo k stálej základni, ktoré sú umiestnené v tomto druhom štáte, ani podrobiť nerozdelené zisky spoločnosti dani z nerozdelených ziskov, aj keď vyplácané dividendy alebo nerozdelené zisky pozostávajú úplne alebo sčasti zo ziskov alebo z príjmov docielených v tomto druhom štáte.

Čl. 11
Úroky

1. Úroky majúce zdroj v jednom zmluvnom štáte, ktoré poberá rezident druhého zmluvného štátu, môžu byť zdanené iba v tomto druhom štáte. Príslušné úrady oboch štátov upravia vzájomnou dohodou spôsob aplikácie tohto odseku.

2. Výraz „úroky“ použitý v tomto článku označuje príjmy z pohľadávok akéhokoľvek druhu zaistených i nezaistených záložným právom na nehnuteľnosti alebo majúci alebo nemajúci právo účasti na zisku dlžníka, a najmä príjmy z vládnych cenných papierov a príjmy z obligácií alebo dlhopisov včítane prémií a odmien spojených s týmito cennými papiermi, obligáciami alebo dlhopismi. Penále za oneskorenú platbu sa nepovažujú za úroky na účely tohto článku.

3. Ustanovenia odsekov 1 a 2 sa nepoužijú, ak skutočný vlastník úrokov, ktorý je rezidentom v jednom zmluvnom štáte, vykonáva v druhom zmluvnom štáte, v ktorom majú úroky zdroj, priemyselnú alebo obchodnú činnosť prostredníctvom stálej prevádzkárne, ktorá je tam umiestnená, alebo nezávislé povolanie prostredníctvom stálej základne tam umiestnenej, a ak pohľadávka, z ktorej sú úroky platené, sa skutočne viaže na túto stálu prevádzkareň alebo na túto stálu základňu. V takom prípade sa použijú ustanovenia článku 7 alebo 14 podľa toho, o aký prípad ide.

4. Ak suma úrokov vzťahujúcich sa na pohľadávku, z ktorej sú platené úroky, presahuje v dôsledku osobitných vzťahov existujúcich medzi platiteľom a skutočným vlastníkom úrokov, alebo ktoré jeden i druhý udržuje s treťou osobou, sumu, ktorú by bol dohodol platiteľ so skutočným vlastníkom, keby nebolo takýchto vzťahov, použijú sa ustanovenia tohto článku iba na túto poslednú uvedenú sumu. Suma platieb, ktorá ju presahuje, bude v tomto prípade zdanená podľa právnych predpisov každého zmluvného štátu s prihliadnutím na ostatné ustanovenia tejto zmluvy.

Čl. 12
Licenčné poplatky

1. Licenčné poplatky majúce zdroj v jednom zmluvnom štáte, vyplácané rezidentovi druhého zmluvného štátu môžu byť zdanené v tomto druhom štáte.
2. Takéto licenčné poplatky však môžu byť rovnako zdanené v zmluvnom štáte, v ktorom je ich zdroj, a to podľa právnych predpisov tohto štátu, ak je však príjemca skutočným vlastníkom licenčných poplatkov, suma dane takto stanovená nepresiahne 5 % hrubej sumy licenčných poplatkov. Príslušné úrady oboch štátov upravia vzájomnou dohodou spôsob aplikácie tohto odseku.
3. Výraz „licenčné poplatky“ použitý v tomto článku označuje platby akéhokoľvek druhu platené ako náhrada za použitie alebo právo na použitie akéhokoľvek autorského práva na literárne, umelecké alebo vedecké dielo vrátane kinematografických filmov alebo filmov a pások na rozhlasové a televízne vysielanie, akéhokoľvek patentu, ochrannej známky, návrhu alebo modelu, plánu, tajného vzorca alebo výrobného postupu, alebo za použitie alebo právo na použitie priemyselného, obchodného alebo vedeckého zariadenia, alebo za informácie, ktoré sa vzťahujú sa skúsenosti nadobudnuté v oblasti priemyselnej, obchodnej alebo vedeckej.
4. Ustanovenia odsekov 1 a 2 sa nepoužijú, ak skutočný vlastník licenčných poplatkov, ktorý je rezidentom v jednom zmluvnom štáte, vykonáva v druhom zmluvnom štáte, v ktorom majú licenčné poplatky zdroj, priemyselnú alebo obchodnú činnosť prostredníctvom stálej prevádzkarne, ktorá je tam umiestnená, alebo vykonáva nezávislé povolanie prostredníctvom stálej základne tam umiestnenej, a ak právo alebo majetok, ktoré dávajú vznik licenčným poplatkom, sa skutočne viažu k tejto stálej prevádzkarni alebo stálej základni. V tomto prípade sa použijú ustanovenia článku 7 alebo článku 14 podľa toho, o aký prípad ide.
5. Predpokladá sa, že licenčné poplatky majú zdroj v zmluvnom štáte, ak platiteľom je tento štát sám, jeho správny útvar, miestny orgán alebo rezident tohto štátu. Ak však platiteľ licenčných poplatkov, či už je, alebo nie je rezidentom v niektorom zmluvnom štáte, má v zmluvnom štáte stálu prevádzkareň alebo stálu základňu, v spojení, s ktorou vznikla povinnosť platiť licenčné poplatky, ktoré idú na ťarchu stálej prevádzkarne alebo stálej základne, predpokladá sa, že tieto licenčné poplatky majú zdroj v tom istom zmluvnom štáte, v ktorom je stála prevádzkareň alebo stála základňa umiestnená.
6. Ak suma licenčných poplatkov, ktoré sa vzťahujú na použitie, právo alebo informáciu, za ktoré sú platené, presahuje v dôsledku osobitných vzťahov existujúcich medzi platiteľom a skutočným vlastníkom, alebo ktoré jeden i druhý udržiava s treťou osobou, sumu, ktorú by bol dohodol platiteľ so skutočným vlastníkom, keby nebolo takých vzťahov, použijú sa ustanovenia tohto článku len na túto poslednú uvedenú sumu. Suma platieb, ktorá ju presahuje, bude v tomto prípade zdanená podľa právnych predpisov každého zmluvného štátu s prihliadnutím na ostatné ustanovenia tejto zmluvy.

Čl. 13
Zisky zo scudzenia majetku

1. Zisky, ktoré plynú rezidentovi jedného zmluvného štátu zo scudzenia nehnuteľného majetku uvedeného v článku 6, ktorý je umiestnený v druhom zmluvnom štáte, môžu byť zdanené v tomto druhom štáte.
2. Zisky zo scudzenia hnuteľného majetku, ktorý je časťou aktív stálej prevádzkarne, ktorú má podnik jedného zmluvného štátu v druhom zmluvnom štáte, alebo hnuteľného majetku, ktorý patrí k stálej základni, ktorú rezident jedného zmluvného štátu má v druhom zmluvnom štáte na výkon nezávislého povolania vrátane takých ziskov dosiahnutých zo scudzenia takej stálej prevádzkarne (samej alebo spolu s celým podnikom) alebo takej stálej základne, môžu byť zdanené v tomto druhom štáte.
3. Zisky zo scudzenia lodí, člnov alebo lietadiel prevádzkovaných v medzinárodnej doprave alebo hnuteľného majetku, ktorý slúži prevádzke týchto lodí, člnov alebo lietadiel, podliehajú zdaneniu len v zmluvnom štáte, v ktorom je umiestnené sídlo skutočného vedenia podniku.
4. Zisky zo scudzenia iného majetku, než je uvedený v odsekoch 1, 2, 3, podliehajú zdaneniu len v zmluvnom štáte, v ktorom je scudziteľ rezidentom.

Čl. 14
Nezávislé povolania

1. Príjmy, ktoré rezident jedného zmluvného štátu poberá zo slobodného povolania alebo inej nezávislej činnosti podobného charakteru, podliehajú zdaneniu len v tomto štáte, pokiaľ príjemca nemá obvykle k dispozícii v druhom zmluvnom štáte stálu základňu na výkon svojich činností. Ak má k dispozícii takú stálu základňu, môžu byť príjmy zdanené v druhom zmluvnom štáte, ale iba v rozsahu, v akom ich možno pripočítať k tejto stálej základni.
2. Výraz „slobodné povolanie“ zahŕňa najmä nezávislé činnosti vedecké, literárne, umelecké, vychovávateľské alebo učiteľské, ako aj samostatné činnosti lekárov, právnikov, inžinierov, architektov, dentistov a účtovných znalcov.

Čl. 15
Zamestnanie

1. Platy, mzdy a iné podobné odmeny, ktoré rezident jedného zmluvného štátu poberá z dôvodu zamestnania, podliehajú s výnimkou ustanovení článkov 16, 18, 19 a 20 zdaneniu len v tomto štáte, pokiaľ zamestnanie nie je vykonávané v druhom zmluvnom štáte. Ak je tam zamestnanie vykonávané, môžu byť odmeny prijaté za ne zdanené v tomto druhom štáte.
2. Odmeny, ktoré rezident jedného zmluvného štátu poberá z dôvodu zamestnania vykonávaného v druhom zmluvnom štáte, podliehajú bez ohľadu na ustanovenie odseku 1 zdaneniu len v prvom uvedenom štáte, ak sú splnené všetky nasledujúce podmienky:
   a) príjemca sa zdržuje v druhom štáte po jedno alebo viac období, ktoré nepresiahnu spolu 183 dní v akomkoľvek dvanásťmesačnom období, a
   b) odmeny sú vyplácané zamestnávateľom alebo za zamestnávateľa, ktorý nie je rezidentom v druhom zmluvnom štáte, a
   c) odmeny nejdú na ťarchu stálej prevádzkarne alebo stálej základne, ktoré má zamestnávateľ v druhom zmluvnom štáte.
3. Nehľadiac na predchádzajúce ustanovenia tohto článku, môžu byť odmeny poberané z dôvodu zamestnania vykonávaného na palube lode alebo lietadla v medzinárodnej doprave zdanené v zmluvnom štáte, v ktorom je umiestnené sídlo skutočného vedenia podniku.

Čl. 16
Tantiémy

Tantiémy a iné podobné odmeny, ktoré rezident jedného zmluvného štátu poberá ako člen správnej rady alebo iného obdobného orgánu spoločnosti, ktorá je rezidentom v druhom zmluvnom štáte, môžu byť zdanené v tomto druhom štáte.

Čl. 17
Umelci a športovci

1. Príjmy, ktoré poberá rezident zmluvného štátu ako na verejnosti vystupujúci umelec, ako divadelný, filmový, rozhlasový alebo televízny umelec alebo hudobník, alebo ako športovec z takýchto osobne vykonávaných činností v druhom zmluvnom štáte, môžu byť bez ohľadu na ustanovenia článkov 14 a 15 zdanené v tomto druhom štáte.
2. Ak príjmy z činností osobne vykonávaných umelcom alebo športovcom neplynú tomuto umelcovi alebo športovcovi samému, ale inej osobe, môžu byť tieto príjmy bez ohľadu na ustanovenia článkov 7, 14 a 15 zdanené v zmluvnom štáte, v ktorom umelec alebo športovec vykonáva svoju činnosť.
3. Príjmy, o ktorých sa zmieňuje tento článok, budú bez ohľadu na ustanovenia odsekov 1 a 2 vyňaté zo zdanenia v zmluvnom štáte, v ktorom umelec alebo športovec vykonáva svoju činnosť, za predpokladu, že táto činnosť je hradená z prevažnej časti z verejných fondov tohto štátu alebo druhého štátu, alebo je táto činnosť vykonávaná na základe kultúrnej dohody alebo dohodnutia medzi zmluvnými štátmi.

Čl. 18
Penzie

Penzie a iné podobné platy vyplácané z dôvodu predchádzajúceho zamestnania rezidenta niektorého zmluvného štátu podliehajú s výhradou ustanovenia odseku 2 článku 19 zdaneniu iba v zmluvnom štáte, v ktorom je príjemca penzie rezidentom.

Čl. 19
Verejné funkcie

1.

a) Odmeny iné ako penzie vyplácané jedným zmluvným štátom alebo správnym útvarom alebo miestnym orgánom tohto štátu fyzickej osobe za služby preukazované tomuto štátu alebo správnemu útvaru alebo miestnemu orgánu, podliehajú zdaneniu iba v tomto štáte.

b) Takéto odmeny však podliehajú zdaneniu iba v druhom zmluvnom štáte, ak služby sú vykonávané v tomto štáte a fyzická osoba, ktorá je rezidentom tohto štátu,

(i) je štátnym občanom tohto štátu alebo

(ii) sa nestala rezidentom v tomto štáte len z dôvodu poskytovania týchto služieb.

2.

a) Penzie vyplácané buď priamo, alebo z fondov, ktoré zriadil niektorý zmluvný štát, správny útvar alebo miestny orgán tohto štátu, fyzickej osobe za služby preukázané tomuto štátu, správnemu útvaru alebo miestnemu orgánu, podliehajú zdaneniu len v tomto štáte.

b) Takéto penzie však podliehajú zdaneniu iba v druhom zmluvnom štáte, ak fyzická osoba je rezidentom a štátnym občanom tohto štátu.

3. Ustanovenia článkov 15, 16 a 18 sa použijú pri odmenách a penziách za služby preukázané v súvislosti s priemyselnou alebo obchodnou činnosťou vykonávanou niektorým zmluvným štátom, správnym útvarom alebo miestnym orgánom tohto štátu.

Čl. 20
Študenti, profesori a výskumní pracovníci

1. Platy, ktoré študent alebo učeň, ktorý je alebo bol bezprostredne pred svojím príchodom do jedného zmluvného štátu rezidentom v druhom zmluvnom štáte a ktorý sa zdržuje v spomenutom štáte iba za účelom štúdia, alebo výcviku, dostáva na úhradu nákladov výživy, štúdia alebo výcviku, nebudú zdanené v tomto štáte za predpokladu, že takéto platy sa mu vyplácajú zo zdrojov mimo tohto štátu.

2. Študent na univerzite alebo inom ústave vysokého školstva v jednom zmluvnom štáte, alebo učeň, ktorý sa zdržuje v druhom zmluvnom štáte po jedno alebo viac období nepresahujúcich 183 dní v rámci akéhokoľvek dvanásťmesačného obdobia a ktorý je alebo bezprostredne pred takouto návštevou bol rezidentom v prvom uvedenom štáte, nebude zdanený v druhom zmluvnom štáte z odmien za služby poskytované v tomto druhom štáte za predpokladu, že tieto služby sú vykonávané v súvislosti s jeho štúdiom alebo výcvikom a táto odmena tvorí zárobok potrebný na jeho nevyhnutnú výživu.

3. Odmena, ktorú poberá rezident jedného zmluvného štátu za vykonávanie výskumu alebo za výučbu v priebehu dočasného pobytu nepresahujúceho dva roky na univerzite, výskumnom ústave alebo v inej inštitúcii pre vyššie vzdelanie uznané vládou v druhom zmluvnom štáte, nebude podliehať zdaneniu v tomto druhom štáte.

4. Ustanovenie odseku 3 sa neuplatní na príjmy z výskumu, ak sa tento výskum nevykonáva pre verejný záujem, ale v prvom rade pre súkromný prospech určitej osoby alebo osôb.

Čl. 21
Iné príjmy

1. Príjmy osoby, ktorá je rezidentom v jednom zmluvnom štáte, nech majú zdroj kdekoľvek, ktoré sa neuvádzajú v predchádzajúcich článkoch tejto zmluvy, podliehajú zdaneniu iba v tomto štáte.
2. Ustanovenie odseku 1 sa nepoužije na príjmy iné ako príjmy z nehnuteľného majetku, ktorý je definovaný v odseku 2 článku 6, ak príjemca týchto príjmov, ktorý je rezidentom v niektorom zmluvnom štáte, vykonáva priemyselnú alebo obchodnú činnosť v druhom zmluvnom štáte prostredníctvom stálej prevádzkarne tam umiestnenej alebo vykonáva v tomto druhom štáte nezávislé povolanie zo stálej základne tam umiestnenej, a ak právo alebo majetok, pre ktoré sa príjmy platia, sú skutočne spojené s takouto stálou prevádzkarňou alebo stálou základňou. V takom prípade sa použijú ustanovenia článku 7 alebo článku 14 podľa toho, o aký prípad ide.

Čl. 22
Majetok

1. Majetok predstavovaný nehnuteľným majetkom uvedeným v článku 6, ktorý vlastní rezident jedného zmluvného štátu, a ktorý je umiestnený v druhom zmluvnom štáte, môže byť zdanený v tomto druhom zmluvnom štáte.
2. Majetok predstavovaný hnuteľným majetkom, ktorý je časťou prevádzkového majetku stálej prevádzkarne, ktorú má podnik jedného zmluvného štátu v druhom zmluvnom štáte, alebo hnuteľným majetkom, ktorý patrí k stálej základni, ktorú má rezident jedného zmluvného štátu v druhom zmluvnom štáte na vykonávanie nezávislého povolania, môže byť zdanený v tomto druhom zmluvnom štáte.
3. Majetok predstavovaný loďami, člnmi, lietadlami alebo železničnými alebo cestnými vozidlami, ktoré sú používané v medzinárodnej doprave, a hnuteľný majetkom slúžiacim na prevádzkovanie takýchto lodí, člnov, lietadiel alebo železničných alebo cestných vozidiel, podlieha zdaneniu len v zmluvnom štáte, v ktorom je umiestnené skutočné vedenie podniku.
4. Všetky ostatné časti majetku rezidenta zmluvného štátu podliehajú zdaneniu len v tomto zmluvnom štáte.

Čl. 23
Zamedzenie dvojakého zdanenia

Dvojakému zdaneniu sa zamedzí takto:

1. Zmluvný štát môže pri ukladaní daní svojim rezidentom zahrnúť do základu, z ktorého sa takéto dane ukladajú, príjmy, ktoré môžu byť podľa ustanovení článkov tejto zmluvy rovnako zdanené v druhom zmluvnom štáte, ale povolí znížiť sumu dane vypočítanú z takéhoto základu o sumu rovnajúcu sa dani zaplatenej v tomto druhom zmluvnom štáte. Suma, o ktorú sa daň zníži,však nepresiahne takúto časť dane zmluvného štátu vypočítanú pred jej znížením, ktorá pomerne pripadá na príjmy, ktoré môžu byť podľa ustanovenia tejto zmluvy zdanené v tomto štáte.
2. Na účely odseku 1 sa bude predpokladať, že výraz „daň zaplatená v druhom zmluvnom štáte“ zahŕňa akúkoľvek sumu, ktorá by bola splatná ako daň, keby nebola poskytnutá úľava formou povoleného odpočtu pri výpočte zdaniteľného príjmu alebo vyňatia alebo zníženia dane, prípadne inak v súlade so zákonmi o zdanení príjmov platnými v druhom zmluvnom štáte.

Čl. 24
Zásada rovnakého zaobchádzania

1. Štátni príslušníci jedného zmluvného štátu nebudú podrobení v druhom zmluvnom štáte žiadnemu zdaneniu alebo povinnostiam s ním spojeným, ktoré sú iné alebo ťažšie ako zdanenie a s ním spojené povinnosti, ktorým sú alebo môžu byť podrobení štátni príslušníci tohto druhého zmluvného štátu, ktorí sú v rovnakej situácii. Toto ustanovenie sa bez ohľadu na ustanovenie článku 1 uplatní rovnako pri osobách, ktoré nie sú rezidentmi jedného alebo oboch zmluvných štátov.

2. Zdanenie stálej prevádzkarne, ktorú má podnik jedného zmluvného štátu v druhom zmluvnom štáte, nebude v tomto druhom zmluvnom štáte nepriaznivejšie ako zdanenie podnikov tohto druhého zmluvného štátu, ktoré vykonávajú rovnaké činnosti. Toto ustanovenie sa nebude vykladať ako záväzok jedného zmluvného štátu, aby priznal rezidentovi druhého zmluvného štátu osobné úľavy, zľavy a zníženie dane z dôvodu osobného stavu alebo povinností k rodine, ktoré priznáva svojim vlastným rezidentom.
3. Pokiaľ sa nebudú aplikovať ustanovenia článku 9, odseku 4 článku 11 a odseku 6 článku 12, budú úroky, licenčné poplatky a iné výdavky platené podnikom jedného zmluvného štátu osobe, ktorá je rezidentom v druhom zmluvnom štáte, odpočítateľné na účely stanovenia zdaniteľných ziskov tohto podniku za rovnakých podmienok, ako keby boli platené osobe, ktorá je rezidentom v zmienenom štáte. Podobne akékoľvek dlhy podniku jedného zmluvného štátu voči rezidentovi druhého zmluvného štátu budú na účely stanovenia zdaniteľného majetku takéhoto podniku odpočítateľné za rovnakých podmienok, ako keby boli dohodnuté voči rezidentovi zmieneného štátu.
4. Podniky jedného zmluvného štátu, ktorých majetok je úplne alebo čiastočne, priamo alebo nepriamo vlastnený alebo kontrolovaný osobou alebo osobami, ktoré sú rezidentmi v druhom zmluvnom štáte, nebudú podrobené v prvom uvedenom zmluvnom štáte žiadnemu zdaneniu alebo povinnostiam s ním spojeným, ktoré sú iné alebo ťažšie ako zdanenie a s ním spojené povinnosti, ktorým sú alebo môžu byť podrobené iné podobné podniky skôr zmieneného štátu.

Čl. 25
Riešenie prípadov dohodou

1. Ak sa rezident jedného zmluvného štátu domnieva, že opatrenia jedného alebo oboch zmluvných štátov vedú alebo povedú uňho k zdaneniu, ktoré nie je v súlade s ustanoveniami tejto zmluvy, môže nezávisle od opravných prostriedkov, ktoré poskytuje vnútroštátne právo týchto štátov, predložiť svoj prípad príslušnému úradu zmluvného štátu, ktorého je rezidentom, alebo ak prípad spadá pod odsek 1 článku 24, úradu zmluvného štátu, ktorého je štátnym občanom. Prípad musí byť predložený do troch rokov od prvého oznámenia opatrenia, ktoré vedie ku zdaneniu, ktoré nie je v súlade s ustanoveniami tejto zmluvy.
2. Ak bude príslušný úrad považovať námietku za oprávnenú a ak nebude sám schopný nájsť uspokojivé riešenie, bude sa snažiť, aby prípad rozhodol dohodou s príslušným úradom druhého zmluvného štátu tak, aby sa vylúčilo zdanenie, ktoré nie je v zhode s touto zmluvou.
3. Príslušné úrady zmluvných štátov sa budú snažiť vyriešiť dohodou ťažkosti alebo pochybnosti, ktoré môžu vzniknúť pri výklade alebo aplikácii tejto zmluvy. Rovnako môžu konzultovať s cieľom zamedziť dvojaké zdanenie v prípadoch neupravených v zmluve.
4. Príslušné úrady zmluvných štátov môžu nadviazať priamy styk za účelom dosiahnutia dohody podľa predchádzajúcich odsekov.

Čl. 26
Výmena informácií

1. Príslušné úrady zmluvných štátov si budú vymieňať informácie nevyhnutné na aplikáciu ustanovení tejto zmluvy alebo vnútroštátnych právnych predpisov zmluvných štátov, ktoré sa vzťahujú na dane, ktoré sú predmetom tejto zmluvy, pokiaľ zdanenie, ktoré upravujú, nie je v rozpore s touto zmluvou. Výmena informácií nie je obmedzená článkom 1. Všetky informácie získané zmluvným štátom sa budú udržiavať v tajnosti spôsobom ako informácie získané podľa vnútroštátnych zákonov tohto štátu a budú oznámené len osobám alebo úradom (vrátane súdov a správnych úradov), ktoré sa zaoberajú vymeriavaním alebo vyberaním daní, na ktoré sa vzťahuje táto zmluva, trestným stíhaním vo veci týchto daní alebo rozhodovaním o opravných prostriedkoch. Tieto osoby alebo úrady použijú takéto informácie len na tieto účely. Môžu uplatniť tieto informácie pri verejných súdnych konaniach alebo pri právnych rozhodnutiach. Získané informácie budú udržiavané v tajnosti na požiadanie zmluvného štátu, ktorý informácie poskytol.
2. Ustanovenia odseku 1 sa nebudú v žiadnom prípade vykladať tak, že ukladajú niektorému zmluvnému štátu povinnosť

a) vykonať správne opatrenia, ktoré by porušovali právne predpisy alebo správnu prax niektorého zmluvného štátu;

b) oznámiť informácie, ktoré by sa nemohli získať na základe právnych predpisov alebo v normálnom správnom konaní tohto alebo druhého štátu;

c) oznámiť informácie, ktoré by odhalili obchodné, hospodárske, úradné, priemyselné, komerčné alebo profesné tajomstvo alebo obchodný postup, alebo ktorých oznámenie by bolo v rozpore s verejným poriadkom.

Čl. 27

Na vykonanie tejto zmluvy môžu príslušné úrady zmluvných strán prijať zodpovedajúce dohody.

Čl. 28

Diplomati a konzulárni úradníci

Žiadne ustanovenia tejto zmluvy sa nedotýkajú daňových výsad, ktoré prislúchajú diplomatom alebo konzulárnym úradníkom podľa všeobecných pravidiel medzinárodného práva alebo na základe ustanovenia osobitných dohôd.

Čl. 29

Nadobudnutie platnosti

1. Táto zmluva podlieha ratifikácii a ratifikačné listiny budú vymenené čo najskôr.

2. Zmluva nadobudne platnosť výmenou ratifikačných listín a jej ustanovenia sa budú uplatňovať,

   a) pokiaľ ide o dane vyberané zrážkou pri zdroji, pri sumách vyplácaných k 1. januáru alebo neskôr v kalendárnom roku nasledujúcom po roku, v ktorom zmluva nadobudne platnosť;

   b) pokiaľ ide o ostatné dane z príjmov a dane z majetku, pri daniach ukladaných za každý daňový rok začínajúc 1. januárom alebo neskôr v kalendárnom roku nasledujúcom po roku, v ktorom zmluva nadobudla platnosť.

Čl. 30

Výpoveď

Táto zmluva zostane v platnosti, kým nebude vypovedaná niektorým zmluvným štátom. Každý zmluvný štát môže zmluvu písomne vypovedať diplomatickou cestou najmenej šesť mesiacov pred koncom každého kalendárneho roka začínajúceho sa po uplynutí piatich rokov od dátumu nadobudnutia platnosti tejto zmluvy.
V tomto prípade sa zmluva prestane uplatňovať,

a) ak ide o dane vyberané zrážkou pri zdroji, pri sumách vyplácaných k 1. januáru alebo neskôr v kalendárnom roku nasledujúcom po roku, v ktorom bola daná výpoveď,

b) ak ide o ostatné dane z príjmov a dane z majetku, pri daniach ukladaných za každý daňový rok začínajúci 1. januárom alebo neskôr v kalendárnom roku, v ktorom bola daná výpoveď.

Na dôkaz toho podpísaní, na to riadne splnomocnení, podpísali túto zmluvu.
Dané v troch vyhotoveniach v Bratislave 23. novembra 1992 v slovenskom a českom jazyku, pričom oba texty majú rovnakú platnosť.

Za Slovenskú republiku:

Vladimír Mečiar v. r.

Za Českú republiku:

Ivan Kočárník v. r.

Vydavateľ Zbierky zákonov Slovenskej republiky a prevádzkovateľ právneho a informačného portálu Slov-Lex dostupného na webovom sídle www.slov-lex.sk je Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, Župné námestie 13, 813 11 Bratislava, tel.: 02 571 01 000, e-mail: helpdesk@slov-lex.sk.